

UNITED NATIONS ENVIRONMENT PROGRAMME

Programme des Nations Unies pour l'environnement   Programa de las Naciones Unidas para el Medio Ambiente
Программа Организации Объединенных Наций по окружающей среде   برنامج الأمم المتحدة للبيئة
联合国环境规划署

Verden må snarest mulig iverksette tiltak for å kutte ytterligere 25 % i de forventede 2030-utslippene, fremholder en rapport fra FNs miljøprogram

- Verden er fremdeles på vei mot temperaturstigninger på 2,9 til 3,4 °C i dette århundret, selv om Paris-løftene innfris
- 2030-utslippene vil være 12 til 14 gigatonn over de nivåene som nås for å begrense global oppvarming til 2 °C
- Mulighetene omfatter flere tiltak innen 2020 i forhold til Cancun-løftene samt kostnadseffektiv energieffektivitet og stimulerende tiltak for byer, selskaper og sivilsamfunn

London, 3. november 2016 – Verden må øke sine ambisjoner drastisk og ha som mål å kutte omtrent en fjerdedel av de forventede globale klimagassutslippene i 2030 samt redusere alvorlige klimaendringer til et minimum, i følge FNs miljøprogram som i dag offentliggjør sin årlige rapport om utslippsgap (Emissions Gap report).

Rapporten, som ble publisert dagen før Paris-avtalen trer i kraft, slår fast at 2030-utslippene er forventet å nå 54 til 56 gigatonn karbondioksid-ekvivalent – langt over nivået på 42 som må til for at man skal kunne ha en mulighet til å begrense global oppvarming til 2 °C i dette århundret.

Ett gigatonn er omtrent ekvivalent til utslippene som genereres av transport i EU (inkludert luftfart) i løpet av ett år.

Forskere er enige om at man ved å begrense global oppvarming til under 2 °C i dette århundret (sammenlignet med førindustrielle nivåer), vil redusere sannsynligheten for mer intense stormer, lengre tørkeperioder, heving av havnivåer og andre klimatiske påvirkninger. Selv dersom man når et lavere mål, på 1,5 °C, vil man kun redusere og ikke eliminere den negative utviklingen.

De forventede 2030-utslippene vil, selv om Paris-løftene innfris i sin helhet, føre verden inn på et spor som gir en temperaturøkning på 2,9 til 3,4 grader i dette århundret. Dersom man venter ytterligere noen år før man øker ambisjonene, vil sannsynligvis sjansen til å nå 1,5 °C-målet gå tapt, samtidig som «lock-in»-effekten i karbonintensiv teknologi øker og kostnadene for en senere overgang til lave utslipp vil stige.

“Vi beveger oss nå i riktig retning: Paris-avtalen vil redusere farten på klimaendringene. Det vil også den nylig inngåtte Kigali-avtalen som vil redusere mengden av klimagasser (HFK),” sa Leder for FNs miljøprogram Erik Solheim. “ Begge kommer med sterke forpliktelser, men dette er fremdeles ikke tilstrekkelig dersom vi skal ha en mulighet til å unngå alvorlige klimaendringer.

“Dersom vi ikke iverksetter ytterligere tiltak nå, et arbeid som starter med det forestående klimamøtet i Marrakesh, vil vi oppleve uunngåelige, menneskelige tragedier. Det voksende antallet klimaflyktninger som rammes av sult, fattigdom, sykdom og konflikt vil være en konstant påminnelse om at vi unnlater å levere. Vitenskapen viser at vi må handle mye raskere.”

Behovet for presserende tiltak har blitt forsterket av det faktum at 2015 var det varmeste året etter at man begynte med moderne registreringsmetoder. Trenden fortsetter, og de første seks månedene i 2016 har alle vært de varmeste som noensinne er registrert. Ennå fortsetter utslippene å øke, opplyser rapporten.

Endringene som ble gjort i Kigali blir en del av Montrealprotokollen. Dette ble vedtatt av FNs miljøprogram i forrige måned og har som mål å skjære sterkt ned på bruken av hydrofluorkarboner. Tidlige studier viser at dette vil kunne redusere temperaturøkningen med ytterligere 0,5 grader, selv om man ikke begynner å redusere utslippene i i betydelig grad før 2025.

Selv om medlemmer i G20-landene samlet sett er på riktig spor med tanke på å nå klimaforpliktelsene fra Cancun for 2020, så er ikke disse løftene ambisiøse nok til å skape et tilstrekkelig ambisiøst utgangspunkt for justeringer av temperaturmålet i Paris-avtalen.

Gap-rapporten presenterer imidlertid en vurdering av teknologier og muligheter som kan bidra til å finne løsninger for å sikre ytterligere, nødvendige kutt, inklusive kutt i regi av ikke-statlige aktører, fremskyndelse av energieffektivisering og «crossover» med bærekraftige utviklingsmål.

Ikke-statlige aktører (privat sektor, byer, regioner og andre subnasjonale aktører) kan kutte flere gigatonn og redusere gapet innen 2030 innen områder som landbruk og transport, forutsatt at alle tiltakene når sine mål og ikke erstatter andre tiltak.

Energieffektivisering er et annet område hvor investering vil kunne gi større fortjeneste. Investeringer i energieffektivisering økte med 6 prosent til 221 milliarder US dollar i 2015, noe som viser at tiltak allerede er i gang.

Studier viser at for en investering på mellom 20 og 100 US dollar per tonn karbondioksid, er potensialet for utslippsreduksjoner ved energieffektivisering (i gigatonn) innen 2030 5,9 for bygninger, 4,1 for industrien og 2,1 for transport.

En ny rapport utgitt av “The 1 Gigaton Coalition” viser at fornybar energi og energieffektiviseringsprosjekter som ble iverksatt i utviklingsland fra 2005 til 2015 vil redusere utslippene med nesten et halvt gigatonn innen 2020. Dette er inklusiv tiltak i land som ikke har forpliktet seg formelt i hehold til Cancun-avtalen.

“Internasjonalt støttede prosjekter innenfor fornybar energi og energieffektivisering bidrar betydelig til å redusere globale klimagassutslipp”, sa utenriksminister Børge Brende. “Takket være arbeidet til “The 1 Gigaton Coalition” kan vi måle og rapportere effekten av disse prosjektene, og slik se hvor mye vi har igjen for å nå klimamålet. På denne måten vil koalisjonen inspirere land verden over til å øke både innsats og ambisjoner innenfor klimapolitikken gjennom energisektoren.”

Og sist, men ikke minst, er det viktig å fokusere på at klimatiltak i stor grad faller sammen med målene for bærekraftig utvikling. Manglende evne til å reversere klimaendringene kan undergrave vår mulighet til å innfri målene innen 2030. Et slikt nederlag vil medføre svært store implikasjoner med tanke på å opprettholde en positiv utvikling etter 2030.

Vellykket iverksetting av Paris-avtalen og målene for bærekraftig utvikling vil avhenge av den evnen nasjonale regjeringer har til å utvikle nasjonale mål som tjener begge og drar fordel av felles muligheter.

NOTES TO EDITORS

The Emissions Gap Report, the 1 Gigaton Coalition Report og en kortfattet analyse av G20 Cancun Pledges kan lastes ned fra [here](#) straks embargoperioden oppheves.

For mer informasjon og for å arrangere intervjuer, vennligst kontakt:

Shereen Zorba, Head of Science-Policy, UN Environment, shereen.zorba@unep.org, +254 788 526000, Skype: shereen.zorba

Michael Logan, Head of News and Media, UN Environment, unepnewsdesk@unep.org, +254 725 939 620,